

Fleksjobbere kan derimod netop ikke stå fuldt og helt til rådighed på almindelige vilkår, hvorfor særlige hensyn skal tages, hvilket betyder, at der f.eks. efter vor mening skal lægges mindre vægt på kravet om optjening som betingelse for opnåelse af rettigheder.

Fleksjob kan man ikke bare selv vælge. Det kræver visitation. Vi mener faktisk, at der er en række regler i a-kasse-systemet, som det ville være helt urimeligt at stille fleksjobberne over for.

Under forhandlingerne kæmpede vi således for, at fleksjobbere på flere punkter skulle have lempeligere regler, end de kendte fra a-kasse-systemet. Det lykkedes i et vist omfang, og det er vi tilfredse med.

Og vi er overordentlig tilfredse med, at det er lykkedes at sikre administrationen af fleksjobordningen i det sociale, kommunale decentrale led.

Alt i alt er vi meget tilfredse med den reform, vi nu har forhandlet os frem til. Naturligvis er der punkter, vi kunne ønske os bedre. Sådan vil det altid være. Den, der ikke tør drømme om en endnu bedre verden, lever ikke. Men man skal ikke afvise det gode i det bedste navn. Derfor anbefaler vi reformen, og det gør vi varmt.

Vi gør det, fordi reformen bæres af et livssyn, som helt og fuldt er Det Konservative Folkepartis. Man skal fremover se på, hvad den enkelte rummer af muligheder, se på, hvad den enkelte kan. Det er en værdig tilgang til mennesker.

Reformen er også båret af retskrav. Reformen er båret af et ønske om at sikre bedre pensionsmuligheder både for nuværende og kommende førtidspensionister, og endelig vil jeg også fremhæve de forbedrede regler for ægtefælleberegning. Der er mange gode elementer i den reform, vi nu er blevet enige om.

Jeg håber, at vi under udvalgsbehandlingen kan rette de småting til, der måtte være, og at vi kan få en rigtig god og gedigen modtagelse af de berørte parter, for dét er afgørende for, at reformen kan føres ud i livet på en fornuftig måde. Men der er meget store socialpolitiske perspektiver i den reform, vi behandler i dag.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Fru Pia Christmas-Møller afsluttede sin ordførertale næsten patetisk med nogle betragtninger, som jeg i øvrigt fuldt ud deler, og som jeg mener er et meget væsentligt grundlag for bedømmelse

af andre mennesker; man skal nemlig bedømme mennesker på, hvad de kan, og ikke på, hvad de ikke kan. Det synes jeg er et glimrende udgangspunkt.

Men det springende punkt i den her reform er jo lige præcis fleksjobbenes rolle. Derfor vil jeg gerne stille det helt konkrete spørgsmål: Er fleksjob en pligt, eller er det en mulighed? Dét er hele omdrejningspunktet. Drejer det sig om, at man fuldt og helt ligesom på det øvrige arbejdsmarked skal stå til rådighed for et fleksjob, eller hvordan hænger det sammen?

Er fleksjobbet en pligt, eller er det en mulighed, som man kan vælge?

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Fru Jette Gottlieb har endnu ikke helt forstået kernen i den nye socialpolitiske linje, som tydeligere og tydeligere er trådt frem i de sidste 10-15 år, kernen, hvorefter man erkender, at mennesker har behov for at føle sig nødvendige; at værdighed opstår i spændingspunktet mellem ret og pligt, mellem forventninger og lyst til at leve op til disse forventninger.

Derfor er fleksjob et tilbud, men også et udtryk for at samfundet, fællesskabet, siger til den enkelte: Vi har brug for dig. Vi vil ikke bare betale dig en passiv ydelse for så i øvrigt ikke at høre mere fra dig, sådan som man gjorde fast over hele den sociale linje for 10-15 år siden.

Vi ønsker med aktivlinjen at sige til mennesker: Vær med i vores fællesskab. Det giver rettigheder, det giver også pligter, for vi forventer noget af hinanden.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jo, men det må så siges, at det også giver et ret kontant resultat på det forsørgelsesgrundlag, som man i en eller forstand handicappet så kan opnå. For det betyder jo, at hvis man opfatter det som et tilbud, men siger nej til tilbudet, fordi man ikke orker det af mange forskellige grunde, så er man altså også henvist til et væsentligt lavere forsørgelsesgrundlag end det, der har været bærende i den måde, reformen er fremlagt på, nemlig at man får mulighed for at få den her ledighedsydelse. Det er stadig ud fra den forudsætning, at fleksjobbene ikke bare uden videre er til rådighed. Det tror jeg er en forudsætning. Stort set alle er klar over, at sådan er det nok.